

tionibus varæ eruditionis cap. 5. pag. 46.

XII. Secunda Trinitatis persona recte dicitur Filius, quia procedit per intellectum. Vid. Theologi in 1. dist. 4. & 7. apud Ripaldam ibi q. 5. Div. Thomas 1. part. q. 27. art. 2. & 4. Billuart tom. 1. diss. 2. de Trinitate, art. 5. pag. 244.

XIII. Christus neque ut homo est filius Dei adoptivus. Videantur Theologi in 3. dist. 4. q. 2. & dist. 10. q. 2. apud Ripaldam Div. Thomas 3. p. q. 23. art. 4. Thomassinus tom. 2. lib. 8. cap. 1. & sequent. pag. 521. Salmanticenses scholastici tom. 10. pag. 714. Gotti tom. 3. tract. 3. q. 1. dub. 2. Perrimezzi part. 3. dissert. 188. proposit. 2. pag. 305. Berti tom. 3. lib. 27. cap. 2. pag. 81. Ferrer tom. 4. in appendice pag. 238. Hæc conclusio etiam potest infra cap. 4. §. 6.

XIV. Licet Christus secundum æternam natiuitatem sit filius Patris divini, & secundum temporalem Beatissimæ Virginis Mariæ; non tamen est in eo duplex filiatio, sed una sola, qua refertur ad Patrem; filiatio autem in ordine ad matrem est secundum rationem tantum. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 35. art. 5. Salmanticenses tom. 10. pag. 105. Paulus à conceptione tom. 4. pag. 769.

XV. Purissima Virgo Maria vere, ac proprie dicitur mater Dei. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 35. art. 4. Contenson tom. 3. lib. 10. dissert. 6. cap. 2. spec. 1. pag. 222. Petavius tom. 4. lib. 5. cap. 15. Theophilus Raynaudus tom. 1. lib. 1. sec. 2. pag. 31. alique quos citat Castel in 1. dist. 2. q. 8. Salmanticenses tom. 10. pag. 765. Paulus à Conceptione tom. 4. pag. 669. Graveson tom. 1. de Myst. Christi dissert. 2. prope finem ante ultimum argumentum, pag. 92. Gotti tom. 3. tract. 1. q. 7. dub. 2. §. 3. num. 21. Natal. Alexander hic cap. 4. §. 5. & dissert. 3. ab ipso citata. Bartholomæus Durand. lib. 1. fidei vindicatæ art. 38. pag. 108. Berti tom. 3. lib. 26. cap. 14. pag. 57. ejus compendia-

diator Buzzius tom. 3. pag. 97. & seq. Billuart tom. 3. pag. 802. Hæc conclusio etiam optime respondet cap. 4. sequent. §. 4. & 7.

XVI. Christus secundum carnem est ex stirpe David. Vid. Div. Thom. 3. part. q. 31. art. 4. Capisuchius controver. 17. pag. 373. Billuart tom. 3. in supplement. tract. de Mysteriis Christi dissert. 2. art. 2. Vazquez tom. 2. in 3. part. disp. 127. cap. 1. & seq. Petavius, Huetius & plures alii.

Ex §. 10. 11. & 12.

I. Conclusio: Christus Dominus nullum habuit carnalem fratrem, nec ex Purissima matre Maria semper Virgine, nec ex castissimo legali patre Josepho. Vid. Div. Thom. 3. p. q. 28. art. 3. Graveson tom. 1. de Myst. diss. 1. §. 2. pag. 77. Perrimezzi dissert. 207. & 211. 4. part. pag. 77. & 111.

II. Justi quodammodo sunt Christi Domini fratres. Vid. supra cap. 2. §. 9. concl. 3. & seq. Vid. quoque Interpretes sacre pag. super cap. 12. Matthei.

III. Eadem ac tertia ex §. 7. hujus cap. dicens Christus est verus Rex. Vel ista: Christus est caput omnium hominum, maxime Christianorum. Vid. Gotti tom. 3. tract. 3. quæst. 3. dub. 3. §. 3.

IV. Christus dici nequit homo dominicus. Videantur Div. Thomas 3. part. q. 16. art. 3. Salmanticenses tom. 10. pag. 396. num. 34. Gotti tom. 3. tract. 1. q. 7. dub. 4. §. 3. num. 28. & alii.

V. Quamvis Christus Dominus sano sensu vocari possit Dei servus, melius tamen est ab hoc nomine abstinere: videatur Berti tom. 3. lib. 27. cap. 5. pag. 88. & seq. alique in 3. p. q. 20.

VI. Hæc propositio: Christus est creatura, in proprietate sermonis est falsa. Videantur Theologi in 3. dist. 11. & cum Divo Thoma 3. p. q. 16. art. 8. Medina ibid. pag. 234. alii.

VII. In Christo vere admittenda est communicatio idiomatum. Videantur Interpretes Magistri in 3. dist. 7. & Div. Thomæ 3. p. q. 16. art. 4. & alii apud Castel in 3. dist. 6. q. 3. Salmanticenses tom. 10. pag. 138. num. 2. Gotti tom. 3. tract. 1. q. 7. dub. 4. §. 2. Ferrimezzi part. 3. dissert. 173. pag. 146. Berti tom. 3. lib. 27. cap. 1. pag. 78. Ferrer tom. 4. tract. 4. disp. ultim. dub. 2. pag. 195. Theophilus Raynaudus tom. 1. lib. 2. sect. 4. cap. 3. num. 228. pag. 151.

VIII. Cum humanitate Christi Domini non communicata est, nec communicari potuit omnipotentia. Vide Theologos in 1. dist. 42. & 43. & in 3. dist. 11. & 14. apud Ripaldam. Div. Thom. 3. p. q. 13. art. 1. & 2. Medina ibid. &c. Vide supra conclusiones ex §. 11. & 12. capitis secundi.

Caput quartum de tertio articulo Symboli dicens: *Qui conceptus est, &c. habet undecim paragraphos.*

Ex §. 1. & 2.

I. Conclusio: Spiritus Sanctus fuit principium actuum in conceptione Christi, nec tamen dici potest pater ipsius. Vid. Div. Thomæ 3. part. quæst. 32. art. 1. & 3. alique innumeri.

II. Possibilitas Incarnationis Verbi divini nequit solo naturali lumine demonstrari. Videantur Theologi citati à Castello in 3. distinct. 1. q. 2. quibus addantur Contenson tom. 3. lib. 9. dissert. præambula, cap. 1. spec. 1. pag. 2. Medina in 3. p. introduct. q. 2. concl. 2. pag. 7. Gotti tom. 3. tract. 1. quæst. 1. dub. 2. §. 1. 88.

III. Adamo non peccante Verbum divinum non fuisset incarnatum. Vide citatos cap. 3. conclusione 10. ex §. 1. &c.

IV. Verbum Divinum assumpsit veram carnem, ve-

ram animam, veram, & non phantasticam humanitatem. Vid. Div. Thomæ 3. p. q. 5. art. 1. alique apud Castel in 3. dist. 2. q. 9. &c. Salmant. tom. 9. pag. 545. Perrimezzi part. 3. dissert. 178. pag. 182. & dissert. 180. pag. 114. Natalis Alexand. dissert. 26. in sec. 1. art. 1. Berti tom. 3. lib. 26. cap. 2. pag. 29. Tournely, Gotti, Billuart, alii.

V. Hæc propositio: *Deus homo factus est.* Verissima est. Vid. Div. Bonavent. in 3. dist. 7. q. 2. Div. Thomæ 3. p. q. 16. art. 6. Salmant. tom. 10. pag. 398. n. 27.

VI. Hæc propositio: *Deus assumpsit hominem,* in rigore, & proprietate sermonis est falsa. Vid. Godoy tom. 6. disp. 20. fol. 105. Salmanticenses, & alii.

VII. Anima, corpus, & humanitas Christi fuerunt simul assumpta à Verbo divino unica actione creatricæ animæ, productricæ corporis, & assumptæ amborum. Vid. Palanco tom. 1. de Incarnat. fol. 113. Est contra Salmant. & Gonetum.

VIII. Christus est persona composita. Vid. Theolog. in 3. dist. 6. Div. Thom. 3. p. q. 2. art. 4. Ferrer tom. 4. pag. 31. Salmant. tom. 9. pag. 271. Palanco tom. 1. pag. 272. num. 33. Gotti tom. 3. tract. 1. quæst. 7. dub. 5. §. 1. Petavius tom. 4. lib. 3. cap. 12. & sequentibus.

IX. Verbum divinum terminavit naturam humanam formaliter proxime, & immediate per solam suam personalitatem. Vid. Theolog. in 3. dist. 1. & Div. Thom. 3. p. q. 2. art. 2. & 3. Gotti tom. 3. tract. 1. q. 6. dub. 3. Billuart tom. 3. pag. 58. Ferrer tom. 4. tract. 1. disp. 4. dub. 1. pag. 52. alique apud Castel in 3. dist. 1. q. 15.

X. In Christo sunt duæ naturæ realiter distinctæ. Vid. Gotti tom. 3. tract. 1. de Incarnat. q. 7. dub. 6. §. 2. num. 8. Medina in 3. part. q. 2. art. 1. pag. 31. alique plures. Ad clarius percipiendum quid sit *natura, suppositum, persona, hypostasis.* Videantur Sal-

Hhh 2 man-

manticenses Scholastic. tom. 9. pag. 487. 488. 491. & 492. num. 2. 3. & 4.

XI. In Christo est vera communicatio Idiomatum. Vide supra cap. 3. conclus. 7. ex §. 10. &c.

Ex §. 3. ad 6.

I. Conclusio: Actio assumptiva humanæ naturæ est operatio tribus divinis personis communis, terminata ad solum Filium, non vero specialis influxus ipsius Verbi in genere causæ efficientis. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 32. art. 1. &c. Medina ibid. & antea 3. part. q. 3. art. 2. prope finem pag. 67. Salmantic. tom. 9. pag. 331. Palanco tom. 1. de Incarnat. pag. 305.

II. Quamvis id quod est actionis in Incarnatione Verbi sit tribus Personis commune, tamen quod habet rationem termini solum convenit Filio. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 3. art. 4.

III. Etsi qualibet Persona divina, & omnes simul potuerint incarnari, convenientior tamen fuit incarnatio Verbi. Vid. Theolog. in 3. dist. 1. ut Div. Bonav. ibi art. 1. q. 4. Div. Thomas 3. part. quæst. 3. art. 5. & seq. maxime 8. Gotti tom. 3. tract. 1. q. 6. dub. 4.

IV. Christus nequit dici Filius Spiritus Sancti, aut Sanctissimæ Trinitatis. Videatur Div. Thomas 3. part. q. 32. art. 3. Paulus à Conceptione, tom. 4. pag. 663. Berti tom. 3. lib. 27. cap. 4. pag. 88.

V. Conceptio Christi fuit simpliciter miraculosa & secundum quid naturalis. Vid. Div. Thomas 3. part. quæst. 33. art. 4.

VI. Eadem quæ 1. est ex §. 1. hujus cap.

VII. Conceptio carnis Christi Domini, infusio animæ, & unio hypostatica fuerunt simul in eodem instanti. Vid. Div. Thomas supra cit. & Medina ibid. pag. 408. & 409.

VIII. Immaculata Virgo Maria vere dicitur Dei genitrix. Vide supra conclus. 15. ex §. 7. &c. cap. 3.

IX.

IX. In Christi anima fuit plenitudo gratiæ, & sapientiæ ab initio conceptionis. Vid. Theologi in 3. dist. 13. Div. Thom. 3. p. q. 7. art. 1. Gonet tom. 4. pag. 555. Gotti, Berti, Billuart, alii.

X. Christus, nec quidem ut homo, dici nequit Filius Dei adoptivus. Vid. conclusio 13. ex §. 6. ad 9. capituli 3.

Ex §. 7. usque ad 11.

I. Conclusio: Immaculata Virgo Maria vere dicitur mater Dei. Vide supra conclus. 15. ex §. 7. cap. 3.

II. Beatissima Dei genitrix semper fuit Virgo, in conceptione Filii, in partu, & post partum. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 28. per totam. Gotti tom. 3. pag. 47. & 49.

III. Eadem ac 13. ex §. 9. cap. 3. vel hæc: Beata Virgo Maria vere nupsit cum Sanctissimo Patriarcha Josepho. Vid. Div. Thom. 3. p. q. 29. art. 2. Clericat. tom. 2. decis. 3. de matrim. num. 1. & seq. pag. 15.

IV. Christus Dominus & Beata Virgo Maria in multis merito comparantur Adamo, & Evæ. Videatur Marchantius in horto Pastorum lib. 1. tract. 3. lect. 14. prop. 1. pag. 74. Natalis Alexander in hunc locum Catechismi cap. 4. §. 7. pag. mihi 58. Tomassinus de Incarnat. lib. 2. cap. 3. pag. 104. Theophil. Raynaudus tom. 1. pag. 300. Michael Perez tom. 1. tract. Theolog. Biblico dub. 1. §. 34. num. 376. pag. 118. Videatur etiam Contenson in laudem B. M. V. quindecim prerogativas adducens tom. 3. lib. 10. dissert. 6. cap. 2. spec. 2. pag. 225. & in elogio Mariæ Deiparæ compendio doctrinæ Sancti Thomæ pag. 243. dignissimus sane ut attente legatur.

V. Purissima Virgo Deipara filium suum edidit salva virginalis pudicitia integritate, sine ullo dolore, sine fæcibus, & secundinis. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 35. art. 6. Graveson tom. 1. de Myst. Christi dissert. 1. §. 21. in fine. Perrimezzi part. 4. diss. 215. assert. 2. pag. 153. Gotti tom. 1. de veritat. Relig. Christ.

IV.

tract.

tract. 5. cap. 7. §. 2. n. 20. & Billuart tom. 3. in Supplement. de Myster. Christi dissert. 3. art. 1. in fine. Ultimam negat. Cl. Serry exercit. 29. a num. 6. cum alii ibi citatis.

Pro §. 11. Vide Natalem Alexand. ibi §. 8. Sanct. Thomam à Villanova, & Contensonem devotissime pro more loquentes.

Caput quintum de quarto Symboli articulo:
Passus sub Pontio Pilato, &c.
habet 16. paragraphos.

Ex §. 1. ad 5.

I. Conclusio: Mysterium passionis, & mortis Christi Domini debet à Pastoribus Ecclesiæ jugiter explicari, & à cunctis fidelibus meditari. Vid. auctores præsertim mystici, & Jacobus Bayus in institut. doctrinæ Christ. lib. 1. cap. 182. & seq. pag. 135.

II. Quamvis genus humanum potuerit à Deo varîe liberari, convenientius tamen liberatum est per mortem Christi. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 46. art. 3.

III. Christus passus est dolore acerbissimos tam in corpore, quam in anima. Vid. Theologi in 3. dist. 15. Div. Thomas 3. p. q. 15. art. 5. & q. 46. art. 5. & seq. Medina ibid. Graveson tom. 2. de Myst. Christi dissert. 20. pag. 39. Berti tom. 3. lib. 28. cap. 7. pag. 124. col. 2. in respon. ad Socinum.

IV. Etsi Sanctissima Christi anima in passione fuerit moerore confecta, semper tamen fruita est beatifica visione. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 46. art. 8. Medina ibid. & alii communius contra Canum & nonnullos citatos à Serry in vindiciis Cani tom. 1. cap. 8. & exercit. 59. num. 6. pag. 215.

V. Christus Dominus convenienti tempore passus est. Vid. Divus Thomas 3. p. q. 46. art. 9.

VI.

VI. Pilatus verè sententiam tulit adversus Christum. Vid. Sandini in hist. Familiæ Sacræ cap. 13. §. 13. pag. 151. Benedict. XIV. lib. 1. de fest. Domini. cap. 6. n. 48. Serry exercit. 54. n. 1. circa medium, pag. 194.

VII. Pilatus re vera scripsit ad Tiberium mortem, prodigia, & resurrectionem Christi Domini. Vid. Benedict. XIV. lib. 1. de Canonizat. SS. cap. 1. num. 2. Calmetus tom. 2. dissert. pag. 356. Berti tom. 3. lib. 25. cap. 10. arg. 7. pag. 23. Gotti tom. 1. de verit. Relig. Christ. tract. 5. cap. 25. §. 1. num. 3. pag. 403. & alii.

VIII. Christus convenienter passus est in Cruce. Vid. Div. Thom. 3. part. quæst. 46. art. 4. Graveson tom. 2. dissert. 20. §. 2. pag. 48. Vid. Calmet dissert. de Suppliciis tom. 2. pag. 94. & seq.

IX. Etsi Christus ut homo fuerit passibilis, erat tamen impeccabilis vi gratiæ unionis. Vid. Div. Thom. 3. p. q. 15. art. 1. Gotti tom. 3. tract. 1. q. 5. dub. 9. Billuart tom. 3. diss. 15. art. 2. Tournely tom. 4. q. 11. art. 4. conclus. 2. pag. 361. Thomassinus tract. de Incarnat. lib. 5. cap. 10. pag. 142. & seq. Ferrer tom. 4. tract. 4. disp. 2. dub. 1. pag. 165. aliique apud Castel in 3. dist. 12. q. 1.

X. In Christo Domino non poterat esse error quamvis inculpabilis, nec ignorantia invincibilis. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 15. art. 3. Salmanticen. ibid. tom. 10. Ferrer tom. 4. tract. 4. disp. 2. dub. 3.

Ex §. 6. ad 11.

I. Conclusio: Conveniens fuit Christum mori. Vid. Div. Thom. 3. p. q. 50. art. 1.

II. Licet in morte Christi anima fuerit separata à corpore, divinitas tamen semper unita remansit animæ carni & sanguini. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 50. art. 2. & 3. aliique apud Castel in 3. distinct. 21. quæst. 1. Graveson tom. 2. de Myst. Christi dissert. 21. §. 1. prop. 2. pag. 65. Tournely tom. 4. q. 7. art. 3. pag. 274. & 276. Perrimezzi part. 3. dissert. 178. prop. 3. pag. 195. Sal-

Salmant. tom. 9. pag. 651. 673. 828. num. 20. 834. num. 27. Medina in 3. part. q. 5. art. 2. pag. 97. & q. 50. art. 2. & 3. pag. 602. & q. 54. art. 2. pag. 649. Ferrer tom. 4. tract. 1. disp. 5. dub. 2. pag. 73. à num. 144. Lambertini, seu Benedict. XIV. tom. 2. de Canonizat. Sanct. cap. 30. num. 9. & seq. ac lib. 1. de fest. Domini cap. 8. num. 9. Amort tom. 2. Theolog. Ecclesiast. disp. 1. q. 6. ad argument.

III. Licet Christus peccare non posset, & præceptum moriendi haberet à Patre; libere tamen mortuus est. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 47. art. 2. aliq. apud Castel in 3. distinct. 12. quest. 2. & dist. 16. q. 1. Graveson tom. 2. de Myst. Christi dissert. 18. ad argum. 5. pag. 22. & 23. Contenson tom. 2. lib. 7. dist. 6. §. 3. pag. 354. & alibi Ferrer tom. 4. tract. 5. disp. 2. dub. 2. num. 444. pag. 222. & Billuart tom. 3. diss. 18. art. 4. §. 2.

IV. Mors Christi fuit voluntaria, violenta, naturalis, & miraculosa. Vid. Medina in 3. p. q. 14. art. 2. pag. 203. & q. 47. art. 3. pag. 539.

V. Crux Christi est cultu, & veneratione digna. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 25. art. 4. Billuart tom. 3. tract. de Incarnat. diss. 23. art. 4. pag. 136. Capisucchius controver. 26. q. 2. maxime §. appendice pag. 689. Selvagius de antiquitat. Eccles. tom. 2. lib. 2. part. 2. cap. 10. §. 4. num. 25. pag. 309.

VI. Ratione communicacionis Christum Dominum sepeliri. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 51. art. 1.

VII. Ratione communicacionis idiomatum verum est dicere Deum fuisse sepultum. Vide supra conclus. 7. ex §. 10. & cap. 3.

VIII. Christus in triduo mortis non erat homo. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 50. art. 4. Medina ibid. pag. 606. & alii, quos citat Castel in 3. dist. 22. q. 1.

IX. Hæc propositio: *Unus è Trinitate passus est, vera Catholica*; & *Orthodoxa censetur.* Vid. Berti tom.

tom. 3. lib. 27. cap. 6. pag. 02. Petavius tom. 4. lib. 5. cap. 2. pag. 402. Norisius, alii.

X. Tenebræ quæ contigerunt in morte Christi, non fuerunt solum in Judæa, sed in universo orbe. Vid. Suarez tom. 2. in 3. part. q. 50. art. 6. disp. 39. sect. 1. pag. 396. Calmet tom. 2. dissert. pag. 322. Lambertini tom. 3. de Beatific. Sanct. part. 1. cap. 25. num. 5. Gottri tom. 1. de verit. Relig. tract. 5. cap. 31. Serry exercit. 58. num. 2. Berti tom. 3. lib. 29. cap. ult. in fine pag. 166.

XI. Peccatum crucifigentium Christum fuit gravissimum. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 47. art. 6.

Ex §. 12. ad 16.

I. Conclusio: Christus Dominus & à Patre, & à seipso, & à Judæis fuit morti traditus. Vid. Div. Thom. 3. part. q. 47. art. 3. Medina ibidem.

II. Conveniens fuit Christum tradi gentibus ad crucifigendum; attamen Judas eum tradens Judæis, Judæi Pilato, Pilatus gentibus, istique necis ministri, peccarunt omnes gravissime. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 47. art. 4.

III. Dolores passionis, & mortis Christi fuerunt majores omnibus doloribus hujus vitæ. Vide citatos concl. 3. ex §. 1. hujus capit.

IV. Sudor Christi Domini præ angustia in horto emissus fuit vere sanguineus. Vid. Serry exercit. 53. num. 4. Sandini in hist. Familiæ Sacræ cap. 13. §. 6. pag. 142. Calmetus tom. 2. pag. 337. Lambertini lib. 4. de Canonizat. SS. p. 1. cap. 26. Berti tom. 3. lib. 29. cap. ultim. pag. 160. Sidrus Villarogius tom. 3. lib. 10. cap. 11. pag. 73.

V. Christus nos redemit per sanguinem, & passionem suam, exhibendo Patri plenissimam satisfactionem. Vid. Theolog. in 3. dist. 19. & Div. Thomas 3. part. q. 48. art. 2. Salmant. tom. 9. pag. 168. n. 292. Graveson

tom. 2. de Myst. Christi dissert. 18. pag. 18. Billuart tom. 3. diss. 19. art. 6. pag. 113. Ferrer tom. 4. tract. 1. disp. 1. dub. 3. & 4.

VI. Solus Christus est Redemptor noster quoad executionem, licet quoad auctoritatem Pater, & Spiritus Sanctus etiam nos redemerint. Vid. Div. Bonavent. in 3. dist. 19. art. 2. q. 1. & Div. Thomas 3. part. q. 48. art. 5.

VII. Quamvis Christus, jussu Pilati fuerit dirissime flagellatus, non tamen videtur simile vero flagella fuisse quinque millia. Vid. Suarez tom. 2. in 3. p. q. 46. art. 2. disp. 35. sect. 2. Serry exercit. 53. num. 5. & 6. pag. 192. Sandini in hist. Familie Sacrae cap. 13. §. 10. pag. 148. Perrimezzi part. 4. dissert. 241. pag. 392. Benedict. XIV. lib. 1. de fest. Domini cap. 7. num. 54. & seq. Caietanus Benitez de Lugo in censura libri Ludovici de Mesa cui titulus: *Vita, & virtutes Ven. Sor. Mariana à Jesu*. Ayala, Amort, Graveson, alique complures.

VIII. Passio Christi operata est nostram salutem per modum meriti, satisfactionis, sacrificii, & redemptionis. Vid. Div. Thom. 3. p. q. 48. Billuart tom. 3. tract. de Myst. Christi diss. 10. art. 2. pag. 670.

Caput sextum de quinto Symboli articulo:

Descendit ad Inferos, &c. habet 15.
paragraphos.

Ex §. 1. 2. & 3.

I. Conclusio: Per passionem Christi liberati sumus à peccato, à potestate diaboli, à reatu poenae, ab ira Dei; & ad ejus amicitiam admissi, nobis aperte sunt janua Caeli. Videatur Div. Thomas 3. p. q. 49. per totam. Medina ibid. à pag. 571. & Billuart tom. 3. tract. de Myst. Christi diss. 10. art. 3. pag. 671.

II.

II. Conveniens fuit Christi animam descendisse ad inferos. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 52. art. 1. Medina ibid. pag. 619. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 2. Billuart loco supra citato. Bartholom. Durand lib. 1. fidei vindicatae. art. 45. pag. 126. Sidrus Villarogius tom. 3. lib. 10. cap. 12. pag. 78. Chignoli part. 2. tom. 5. propos. 15. pag. 94. & alii, quos citat Castel in 3. dist. 22. q. 4.

III. Christi anima fuit in inferis toto tempore quo ejus corpus jacuit in sepulcro. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 51. art. 4. & q. 52. art. 4.

IV. Licet per mortem separatam fuerit corpus ab anima Christi, semper tamen eis unita remansit divinitas Verbi. Vid. Theologi in 3. dist. 22. Div. Thomas 3. p. q. 50. art. 2. & 3. & q. 52. art. 3. Div. Bonavent. in 3. dist. 21. art. 1. q. 2. Bened. XIV. lib. 1. de fest. Domini cap. 8. n. 8. & 9. pag. mihi 178. Tournely tom. 4. q. 7. art. 3. pag. 274. & alii. Hæc concl. etiam pertinet ad §. 6. & 8. cap. 5. Catechismi, ubi jam apposita manet.

V. Per Inferos, quò anima Christi descendit, intelligi nequit sepulcrum. Vid. Petavius tom. 5. de Incarnat. lib. 13. cap. 15. & seq. à pag. 357. usque ad 378. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 2. dub. 1. Berti tom. 2. lib. 22. cap. 7. art. 4. pag. 282. Serry, Graveson, & plurimi alii.

VI. Sunt re vera plures inferni, seu loci in terræ visceribus destinati ad animas illas, quibus clauditur janua Caeli. Vid. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 1. dub. 1. Bartholomæus Durand lib. 2. art. 21. pag. 220. & plures alii.

VII. Infernus damnatorum non est in sole ut somniavit Jeremias Swindenius Anglus. Vid. Joannes Vincentius Patuzzi, in lib. *de sede Inferni*, ubi solide ac erudite confutatur hic error, & in fine dilucidatur præsens articulus.

lii 2

VIII.

VIII. Datur Infernus damnatorum ubi dæmones, & impiorum animæ puniuntur igne æterno. Vid. Div. Thomas in supplementis q. 99. art. 1. & 2. Gotti tom. 1. q. 9. de pœna Angelorum dub. 3. §. 2. pag. mihi 561. & tom. 3. (semper in folio) tract. 14. q. 1. Patuzzi in opere de futuro impiorum statu maxime lib. 3. cap. 1. & sequentibus à pag. 215. Sotus, Bellarminus, & alii.

IX. Ignis inferni est verus, & corporeus. Vid. Div. Bonav. in 4. dist. 44. part. 2. art. 2. q. 1. aliiq. ibid. Patuzzi de futuro impiorum statu lib. 2. cap. 7. & sequent. à pag. 151. usque ad 215.

X. De fide est dari purgatorium, ubi ad tempus animæ fidelium nondum plene purgatæ torquentur. Vid. Theologi in 4. dist. 21. & 45. Sylvius in supplement. Div. Thomæ q. 100. art. 1. pag. 809. Natal. Alexand. tom. 4. hist. Eccles. in appendice dissert. 45. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 3. dub. 1. §. 2. num. 7. Liberius à Jesu tom. 1. tract. 2. per totum col. 131. & seq. Tournely tom. 1. q. 12. art. 2. pag. 293. & sequentibus. Bellarminus, Gravina, & alii.

XI. Limbus puerorum decedentium sine baptismo non videtur distingui ab inferno damnatorum, quantum ad situm. Vid. Medina in 3. p. q. 52. art. 2. & supra citati cap. 3. concl. 6. ex §. 1. ad 3. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 1. dub. 2.

XII. Limbus inferni, & sinus Abrahæ olim fuit idem locus, sola ratione distinctus; nunc verò post Christi descensum sunt duo loca realiter distincta. Vid. Div. Thomas in supplement. q. 69. art. 4. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 1. dub. 2. §. 1. Natal. Alexand. tom. 1. Theologiæ dogmat. lib. 1. quæst. 2. art. 13. §. 8. in fine.

XIII. Animæ Sanctorum Patrum ante Christi adventum detinebantur in limbo, seu sinu Abrahæ, absque beatifica visione. Vid. Jacobus Bayus in institutionibus

Do-

Doctrinæ Christ. lib. 1. cap. 213. pag. 160. Liberatus Fassonius, & novissime Thomas Maria Mamachus in opere de animabus justorum in sinu Abrahæ, ante Christi mortem expertibus beatæ visionis Dei. Duobus tomis contra Cadonicum editis Romæ anno 1766.

Ex §. 4. 5. & 6.

I. Conclusio: Christi anima descendit ad inferos, atque præsentia, non sola virtute. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 52. art. 1. & 2. Medina ibid. pag. 620. Suarez tom. 2. in 3. p. disp. 43. sect. 2. pag. 451. Graveson tom. 2. de Myst. Christi dissert. 21. §. 2. pag. 71. Perrimezzi part. 3. dissert. 180. pag. 219. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 2. dub. 1. §. 2. n. 5. pag. mihi 600. Billuart tom. 3. in fol. tract. de Mysteriis Christi dissert. 11. art. 3. pag. 672.

II. Christus ad infernum damnatorum non descendit nisi virtute. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 52. art. 3. Medina ibid. pag. 625. & alii supra citati. Vide difficilem textum 1. Petri 3. v. 18. &c. apud Berti tom. 3. pag. 130. col. 2. Billuart ibidem concl. 3. pag. 673.

III. Christus in inferno nullam passus est tristitiam. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 52. art. 4. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 2. dub. 1. §. 2.

IV. Christus descendens ad inferos liberavit omnes animas Sanctorum Patrum in limbo detentas. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 52. art. 5. Medina ibi pag. 628.

V. Per descensum Christi ad inferos nullæ animæ damnatorum, nec infantium cum originali peccato è vita migrantium fuerunt liberata. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 52. art. 6. & 7. Gravesonius, Gotti, alii.

VI. Falsa est historia liberationis animæ Trajani ab inferis precibus Divi Gregorii. Videantur Auctores citati prælect. 16. num. 20. pag. 232. & seq.

VII. Christi anima, suo descensu ad Purgatorium, non liberavit omnes animas ibi detentas, sed solum aliquas,

quas, quæ jam sufficienter poenas luerant. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 52. art. 8. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 2. dub. 3. §. 2. num. 7. Graveson, Billuart, alii.

Ex §. 7. 8. & 9.

I. Conclusio: Necessarium fuit Christum Dominum à mortuis resurgere. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 53. art. 1. Medina ibid. pag. 633. & seq. Billuart tom. 3. in fine tract. de Myst. Christi dissert. 12. art. 1. pag. 674.

II. Conveniens fuit Christum resurgere die tertia. Vid. Thomas ibi supra art. 2. Sidrus Villarrogius tom. 3. lib. 10. cap. 13. pag. 81.

III. Christus propria virtute surrexit à mortuis. Vid. Div. Thomas cit. q. 53. art. 4. Valsecchi tom. 1. de fundamentis Religionis lib. 2. cap. 16. pag. 253. & sequent. Chignoli tom. 2. de Deo homine proposit. 16. pag. 97. & plurimi alii.

IV. Qui cum Christo surrexerunt, & quotquot antea, & post redierunt ad vitam, iterum mortui sunt, expectantque resurrectionem carnis, præter ipsum Christum, & ejus Sanctissimam Matrem, quorum resurrectio fuit perfecta, & consumata. Vid. Medina in 3. p. q. 53. art. 3. pag. 642. De Christo Domino est fide certum; de Beata Virgine moraliter saltem. Vid. Serry exercit. 67. Sandini in hist. Sacræ familiæ cap. 7. §. 9. & seq. à pag. 367. Bened. XIV. lib. 2. de fest. B. M. V. cap. 8. pag. 331. Perrimezzi part. 4. diss. 250. proposit. 3. pag. 485. De aliis vero excitatis à mortuis, probabilis, & communis judicatur. Vid. Prælect. 17. in fine.

Ex §. 10. ad 15.

I. Conclusio: Christus resurrexit die dominica. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 53. art. 3. & alibi. Graveson, Gotti, alii sæpe citati.

II. Christus post resurrectionem habuit verum corpus

pus integrum, & gloriosum. Vid. Div. Thomas 3. p. quæst. 54. art. 1. 2. & 3.

III. Christus debuit veritatem resurrectionis ostendere; ejusque argumenta sufficientia sunt. Vid. Divus Thomas 3. p. q. 55. art. 5. & 6. & alia infra citandi.

IV. Testimonium Flavii Josephi ex lib. 18. antiquit. Judaic. cap. 4. de Christo, ejusque resurrectione, verum est, & genuinum. Vid. Huetius in demonstrat. Evangelicæ proposit. 3. num. 11. & seq. pag. 33. Natal. Alexand. tom. 2. dissert. 10. in sextam mundi ætatem pag. 338. Serry tom. 1. tract. 1. disput. 1. prælect. 7. pag. 44. Tournely tom. 4. de Incarnat. q. 3. arg. 5. pag. 100. Boucat tom. 5. dissert. 2. art. 5. sect. 1. pag. 329. Berti tom. 3. lib. 25. cap. 9. pag. 20. Benedict. XIV. lib. 1. de fest. Domini cap. 8. num. 10. Gotti tom. 1. de verit. Relig. Christ. tract. 5. cap. 20. §. 1. num. 5. pag. 375. Michael à Sancto Josepho tom. 2. Bibliograph. Criticæ, verbo *Flavii Josephus* pag. 261. & seq. Sandinius, Gravesonius, Augustinus, Gervasius, Nicolaus Chignolius, & alii, quos refert Valsecchius in Religione Victricæ p. 2. cap. 10. pag. 134. Nempæ Baronius, Pagi, Valesius, Tillemontius, Lambecius; ex heterodoxis etiam Cave, Graves, Vossius & Daubutius præcipue in Havercampii editione.

V. Quosdam Ethnicos propria virtutem resurrexisse, fabula est delirantium. Vid. Huetius in demons. Evangelicæ proposit. 9. art. 142. num. 5. pag. 644. Lambert. lib. 4. de Beatific. part. 1. cap. 21. num. 3. Grotius lib. 2. de verit. Relig. Christ. §. 7. Valsecchius de fundamentis Religionis, & de fontibus impietatis lib. 2. cap. 16. §. 12. pag. 269.

VI. Resurrectio Christi est causa efficiens resurrectionis corporum. Vid. Div. Thomas 3. part. quæst. 56. art. 1. Medina ibid. alii.

VII. Resurrectio Christi est causa resurrectionis animæ à morte culpæ ad vitam gratiæ. Vid. Div. Thomas

mas 3. quæst. 56. art. 2. Medina ibid. pag. 669. Div. Bonavent. in 3. dist. 19. art. 1. q. 1.

VIII. Peccatores reincidentēs, qui non curant resurgere permanentē à culpa, quemadmodum eos docet resurrectio Christi à morte, sed sæpe in vitia relabuntur, absolvi nequeunt, nisi sufficientia emendationis signa demonstrent. Videantur Auctores sanæ ethices agentes de reincidentibus, maxime Cl. Concina tom. 9. lib. 2. dissert. 3. cap. 10. & qui scripserunt super thesim 60. damnatam ab Innocentio XI.

Caput septimum de sexto articulo Symboli: *Ascendit ad Cælos*, habet 9. paragraphos.

Ex §. 1. 2. & 3.

I. Conclusio: Conveniens fuit Christum ascendisse ad Cælos. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 57. art. 1. Medina, & alii.

II. Christus non ascendit ad Cælos secundum divinitatem, sed secundum humanitatem. Vid. Div. Thomas ibid. art. 2.

III. Christus nec est, nec esse potest ubique: neque in duobus locis circumscriptive. Vid. Theologi in 1. distinct. 37. & in 3. dist. 22. Div. Thomas ibid. ac 1. part. q. 8. art. 4. Theophil. Raynaud. tom. 1. lib. 2. sect. 4. cap. 2. pag. 149. num. 223. Perrimezzi p. 3. dissert. 176. pag. 158. Berti tom. 3. lib. 27. cap. 1. proposit. 3. pag. 79. & seq. post Bellarminum, Gravinam, Petavium, & alios contra Ubiquistas. Videantur etiam Philosophi quærentes utrum idem corpus possit esse circumscriptive in duobus locis, Froylan, Palancus, & alii apud Castel in 3. dist. 22. quæst. 2. & in 4. dist. 10. q. 12.

IV. Christus propria virtute ascendit in Cælum, non

non solum ea quæ Deus erat, sed etiam ut homo glorificatus. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 57. art. 3.

V. Christum sedere ad dexteram Patris, dicitur metaphorice. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 58. per totam. Medina ibid. & alii.

VI. Sedere ad dexteram Patris est proprium Christi Domini. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 58. art. 4.

Ex §. 4. 5. & 6.

I. Conclusio: Ascensio Christi est causa nostræ salutis, & sapissime meditanda. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 57. art. 6. Drexelius, alii.

II. Eadem ac prima ex §. 1. supra.

III. Regnum Christi non erat terrenum, quale perperam expectant adhuc Judæi. Vid. Graveson tom. 1. de Myst. Christi dissert. 7. in fine, pag. 159. & citati concl. 3. ex §. 7. &c. cap. 3.

IV. Christus Dominus post suam ascensionem in Cælum, jugiter interpellat pro nobis, ex natura humana quam secum tulit. Vid. Contenson tom. 3. lib. 10. dissert. 1. cap. 1. specul. 3. pag. mihi 118. Graveson tom. 2. de Myst. Christi dissert. 22. §. ultimo pag. 91. & 92. ad dico 2. Berti tom. 3. lib. 28. in fine pag. 134. Gotti tom. 1. de verit. Relig. Christ. tract. 5. cap. 38. §. 2. pag. 452. Oppositum tradunt Medina in 3. part. q. 21. art. 1. dub. 3. pag. 278. & Vazquez tom. 1. in 3. p. disp. 82. cap. 2. & 3. à pag. 552.

Ex §. 7. 8. & 9.

I. Conclusio: Fictitium est Millenariorum placitum de Regno Christi in terris. Vid. Gotti tom. 1. tract. 3. de visione Dei q. 2. dub. 2. & 3. Berti tom. 1. lib. 3. cap. 9. Perrimezzi p. 1. diss. 55. pag. 231. & clarissimus Muratorius lib. de Paradiso contra impium Thomam Burnetum apud Bibliographiam criticam Michaelis à Sancto Josepho tom. 3. verbo *Muratorius* pag. 326.

col. 2. num. 4. & alii, quos citabimus infra concl. 4. ex §. 12. capitis 12.

II. Christus ascendit in Cœlum tertio nonas Maii, die Jovis circa meridiem.

III. Christus in Cœlum ascendit ex monte Olivæ, cujus cacumini reliquit impressa vestigia.

IV. Ascendenti Christo præsentés aderant & Immaculata Virgo Maria, & cognati ejus, & mulieres aliquæ, non vero testes numero centum viginti, ut Cornelio à Lapide placuit.

V. Quamvis è loco unde Christus ascendit ad Cœlos, terra sæpius excavetur, eadem tamen sancta vestigia pristinum continuò statum recipiunt.

VI. Cum Ecclesia, in cujus medio ea vestigia sunt, rôtundo schemate, & pulcherrimo opere conderetur, sumimum tamen cacumen propter Dominici corporis transitum, nullo modo contegi potuit, aut concamefari.

VII. Licet ætate auctoris libelli de locis sanctis Bedæ tributi, per singulos annos ipso die festo ascensionis Domini validissimi flammis procella in Ecclesiam descenderet, ac totus mons ille ita luceret, ut conflagrare videretur; post ea tamen tempora cessavit miraculum.

VIII. Christus ascendens ad Cœlum benedixit Discipulis non manu dextera in modum crucis mota, sed elevatis manibus, & versus Discipulos extensis.

Ad has conclusiones, & similes alias videantur Serry exercit. 62. Sandini in hist. Familiæ Sacræ cap. 16. §. 12. Benedict. XIV. lib. 1. de fest. Domini cap. 10. aliq̃ue critici emunctæ naris, ac Interpretes Sacræ pagine, ut Fillemontius, Gravesonius, Alapide, Barradas, & alii.

Caput octavum de septimo articulo Symboli: *Inde venturus est*, &c. continet undecim paragraphos.

Ex §. 1. 2. & 3.

I. Conclusio: De fide tenendum est fore finale judicium in fine mundi. Videantur Theologi Div. Bonavent. Scotus, Richardus, Durandus, Carthusianus, Sotus, & alii in 4. dist. 47. & 48. ac Div. Thomas ibid. & 3. p. q. 59. atque in Supplement. q. 88. art. 1. hujusque Interpretes Medina, Sylvius, aliique apud Castel in 4. dist. 43. q. 7.

II. Christus Dominus constitutus est judex hominum & Angelorum. Vid. Div. Thomas 3. p. quæst. 59. art. 4. & 6.

III. Christus apparebit in judicio secundum humanitatem visibilis, & gloriosus. Vid. Theologi apud Castel in 4. dist. 48. q. 1. Div. Thomas ibidem ac in Supplement. q. 90. art. 1. & 2. Sylvius ibidem. Suarez in 3. p. disp. 57. sect. 3. Gotti tom. 3. tract. 15. q. 2. dub. 1. §. 2. num. 10.

IV. Datur duplex judicium, nempe singulare, & universale. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 59. art. 5. De judicio singulari optime scripsit Jeremias Drexelius in opere cui titulus *Tribunal Christi*. Gotti agit de judicio universali tom. 3. tract. 15. q. 1. pag. 718. & de particulari infra tract. 16. quæst. 4. pag. 733. & seq.

V. In judicio universali omnes homines sunt judicandi, etiam parvuli decedentes sine baptismo; an autem isti puniendi sint poena sensus, quamvis mitissima, incertum est. Videatur Cardinalis Noris in vindiciis Augustinianis cap. 3. Berti tom. 2. lib. 13. cap. 8. pag. 19. & seq. aliique plures ibi citati. Insuper Serry exercit. 72. num. 8. & tom. 1. tract. de variis humanæ na-

turæ statibus disput. 3. prælect. 5. & sequentibus, affi- que citati prælec. 26. num. 16. pag. 370. Pro alia vero sententia videantur Gotti alique citati concl. 6. ex §. 1. ad 3. cap. 3.

VI. Omnia peccata, quamvis dimissa, cunctis nota erunt in iudicio universali, justis tamen non erunt in confusionem. Vid. Div. Bonavent. in 4. dist. 43. art. 3. q. 1. &c. Serry exercit. 72. à num. 5. Gotti tom. 3. pag. 730.

VII. Nedium homines, sed etiam Angeli, & dæmones sunt iudicandi, in iudicio universali. Vid. Div. Thomas 3. p. q. 59. art. 4. & 6. Serry exercit. 72. n. 9. Gotti tom. 3. pag. 730. §. 3. num. 10.

VIII. Dæmones iudicandi in fine mundi non incipient tunc igne torqueri, sed modo eo jam cruciantur, licet hoc non sit fide certum. Vid. Estius in 2. dist. 6. §. 13. & 14. à pag. 57. usque ad 60. Tournely tom. 2. part. 2. de Angelis q. 11. art. 1. pag. 990. Petavius tom. 3. lib. 3. de Angelis cap. 4. pag. 183. Calmet. tom. 2. dissert. in bonos, & malos Angelos art. 2. prope finem pag. mihi 105. Bibliograph. critica tom. 3. verbo *Irenæus* pag. 140. & alii agentes de poena dæmonum.

Ex §. 4. 5. & 6.

I. Conclusio: Convenientissimum est dari iudicium universale ultra singulare. Vid. Theologi in 4. dist. 47. Div. Thomas 3. p. q. 59. art. 5. Gotti tom. 3. trac. 15. q. 1. dub. 1. §. 2. num. 4.

II. Christus Dominus futurus est iudex, non solum ut Deus, sed etiam ut homo. Vid. Theologi in 4. dist. 48. Div. Thomas supra laudatus, Gotti ibid. quæst. 2. dub. 2.

III. Conveniens est Christum constitutum esse iudicem in iudicio universali. Vid. Gotti tom. 3. tract. 15. q. 2. dub. 1. 2. §. n. 10.

IV. Damnati nullum percipient gaudium ex visione

ne gloriæ Christi. Vid. Theologi in 4. dist. 48. Div. Thomas 1. part. quæst. 64. art. 3. & in supplement. q. 90. art. 3.

V. Quamvis Christus in iudicio universali sit supremus Iudex, erunt etiam alii velut assessores, præsertim Apostoli, & Apostolici viri. Videantur Interpretes Scripturæ Matth. 19. vers. 28. Div. Thomas in supplement. q. 89. art. 1. alique apud Castel in 4. dist. 47. q. 11. Serry exercit. 72. num. 10. pag. mihi 270. Gotti tom. 3. pag. 725.

VI. Nullus hominum est iudicandus in fine mundi, quin prius fuerit mortuus, & resurrexerit. Hæc conclusio applicari potest omnibus paragraphis hujus capituli, maxime §. 3. & cap. 12. §. 6. de resurrectione carnis. Pro qua videantur expositores Magistri in 4. dist. 43. Div. Thomas in Supplement. q. 78. art. 1. & alibi. Suarez in 3. p. tom. 2. disp. 53. sect. 3. Calmet. tom. 2. dissert. de mortuorum resurrect. ante medium. Gotti tom. 3. tract. 15. q. 2. dub. 3. §. 3. num. 17.

Ex §. 7. & 8.

I. Conclusio: Ante universale iudicium erunt plura signa, maxime prædicatio Evangelii, conversio Judæorum, & Anti-christus. Vid. Serry exercit. 69. Graveson tom. 2. de Myst. Christi, dissert. ultima §. 2. pag. 135. Gotti tom. 3. tract. 15. quæst. 2. dub. 1.

II. Ante iudicium universale futura est conflagratio mundi per ignem. Vid. Gotti tom. 3. tract. 15. quæst. 2. dub. 2.

III. Anti-christus erit verus, & determinatus homo, non diabolus incarnatus, ejusque persequutio durabit tres annos, & dimidium. Vid. Interpretes Danielis 12. vers. 11. Serry exercit. 68. num. 5. Gotti tom. 3. pag. 668.

IV. Ad prædicandum Evangelium venient Elias, & Enoch, sed unde, incertum est. Vid. Serry exercit. 68. num. 9.

V.

V. Præter Eljam, & Enochum non venturi sunt in fine mundi ad prædicandum Evangelium Moyses, Jeremias, Joannes Evangelista, vel alius ex antiquis. Vid. Serry exercit. 68. num. 11. Gotti tom. 3. tract. 15. de fine mundi q. 1. dub. 6. §. 3. num. 10. & seq. Plurimæ conclusiones de Anti-christo, de signis in sole, luna &c. de tempore judicii, deque alijs, traduntur à Thoma Maluenda, Gotti & innumeris alijs.

VI. Jesus Christus non ignorabat diem judicii universalis. Vid. Div. Thomas 3. part. quæst. 10. art. 2. & q. 11. art. 1. Natalis Alexander dissert. 7. in sæc. 6. contra Agnoetas. Gotti tom. 1. de vera Ecclesia, cap. 4. §. 3. num. 14. Ferrer in 4. tract. 3. disp. 1. dub. 2. pag. 133. & 134. num. 264. Tournely tom. 2. tract. de Trinit. q. 4. sect. 3. ad objectiones 2. ordinis pag. 186. & tom. 4. tract. de Incarnat. quæst. 11. art. 2. in solut. ad 1. arg. pag. 349. & seq.

VII. Dies judicii soli Deo notus est. Videantur Interpretes Sacræ paginæ. Marci 13. vers. 32. & Matth. 24. vers. 36. plures circa istud errantes adducunt Serry exercit. 73. num. 2. Calmet dissert. de Anti-christo tom. 2. art. 4. num. 11. pag. mihi 178. Feljoo tom. 7. discursu 5. num. 3. & seq.

NOTA. Quamvis hic excitari possint plurimæ quæstiones de resurrectione mortuorum universale judicium præcessura, magis tamen pertinent ad penultimum articulum Symboli, de quo cap. 12. Interim videantur Theologi in 4. dist. 43.

VIII. Universalem judicium quo ad discussionem, accusationem malorum, & commendationem bonorum, non fiet sensibili voce, sed solum mentali, bene vero publica Christi sententia. Vid. Div. Thomas in supplement. q. 88. art. 2. Serry exercit. 72. pag. 265.

Ex §. 9. 10. & 11.

I. Conclusio: Poena æterna debita est peccato lethali.

II. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 83. art. 3. Gonetus tom. 3. tract. 5. disp. 8. art. 6. alique apud Castel in 4. dist. 46. q. 3. Gotti tom. 3. tract. 16. q. 8. dub. 1. §. 8.

III. Dæmones non solum in fine mundi puniendi sunt poenâ ignis, sed etiam nunc in inferno jam puniuntur. Vid. conclusio 8. ex §. 3. hujus capituli.

IV. Poena dæmonum, ac reproborum nunquam finienda est. Vid. Div. Thomas in supplement. q. 99. art. 2. Gotti tom. 3. tract. 16. q. 8. dub. 3. Patuzzi in opere de futuro impiorum statu lib. 3. cap. 1. & sequent. à pag. 215. & plures alii.

V. Ignis inferni est verus, atque corporeus. Vid. Div. Bonavent. in 4. dist. 44. part. 2. art. 2. q. 1. Gotti tom. 1. tract. 9. q. 9. de poena dæmonum, dub. 3. & tom. 3. tract. 16. q. 7. dub. 2. Patuzzi de futuro impiorum statu lib. 2. cap. 7. & sequent. à pag. 151. usque ad 215.

VI. Fides explicita judicii universalis nunc necessaria est ad salutem. Vid. Div. Bonavent. in 3. dist. 25. art. 1. q. 3. & alii maxime qui scripserunt super thesim 22. damnatam ab Innocentio XI.

VII. Datur singulare judicium, quo unusquisque post mortem vel præmii, vel supplicii sententiam percipit. Vid. Gotti tom. 3. tract. 15. q. 4. dub. 1. & 2. Drexelius in opere inscripto *Tribunal Christi*, & alii passim.

VIII. Ante adventum Christi, judicium singulare fiebat à tota Sanctissima Trinitate; nunc autem, post ejus ascensionem, probabile est fieri etiam ab ipso Christo. Vid. Gotti tom. 3. tract. 15. quæst. 4. dub. 3. §. 1. num. 4.

IX. Post judicium universale nullus habitabit hunc mundum. Vid. Gotti tom. 1. tract. 10. quæst. 10. de effectu peccati originalis dub. 3. §. 6. & tom. 3. tract. 15. quæst. 5. dub. 3. §. 2. Berri tom. 2. lib. 13. cap. 8. proposit. 2. pag. 20. Cardinalis Norisius in

vindicis Augustinian. cap. 3. §. 5. Bellarminus tom. 3. controv. lib. 6. Cardinalis de Lauræa disp. 27. de statu parvulorum, & alii contra Catharinum, Molinam, Sfondratum, & alios. Videatur Bibliographia critica. Michaelis à Sanc. Josepho tom. 3. verbo *Josephus à Sancto Benedicto* pag. 127. & tom. 4. verbo *Sfondratius*. pag. 162. & Henricus à Sancto Ignatio tom. 1. lib. 10. part. 3. cap. 9. pag. 332.

Caput nonum de octavo articulo Symboli:
Credo in Spiritum Sanctum, habet

octo paragraphos.

Ex §. 1. 2. & 3.

I. Conclusio: Non est absolutio capax, qui Mysterium Sanctissimæ Trinitatis ignorat. Vid. Auctores super thesim 64. damnata ab Innocentio XI. Viva, Milante, Pizzani &c.

II. In Deo dantur duæ processiones ad intra. Vid. Theologi in 1. dist. 4. Div. Thomas 1. p. q. 27. maxime art. 3. & 5. Tournely tom. 2. q. 2. art. 2. pag. 38. Gotti, Billuart, & alii.

III. Hoc nomen *Spiritus Sanctus* recte aptatur tertriæ personæ Sanctissimæ Trinitatis. Vid. Div. Thomas 1. part. quæst. 36. à 1.

IV. Amor, & donum sunt nomina propria Spiritus Sancti. Vid. Div. Thomas 1. part. q. 37. art. 1. & q. 38. art. 2. Contenson tom. 1. lib. 3. dissert. 4. cap. 1. pag. 278. Perrimezzi p. 2. dissert. 125. pag. 159.

Ex §. 4. ad 6.

I. Conclusio: Spiritus Sanctus verus est Deus ejusdem cum Patre, & Filio majestatis, ac dignitatis. Vid. Petavius tom. 2. lib. 2. cap. 13. at sequent. à pag. 187. usque ad 203. Serry tom. 1. disput. 1. prælect. 9.

pag.

pag. 37. Perrimezzi part. 2. dissert. 118. & 119. à pag. 111. Emmanuel Navarrus tract. de Trinit. disput. 6. analecta propeodiæ de persona Spiritus Sancti §. 2. pag. 425. Du-Hamel tom. 2. lib. 2. de Trinit. dissert. ultima cap. 2. Berti tom. 1. lib. 7. cap. 16. Tournely, Gotti, Gazzaniga, alii.

II. Versus septimus capituli 5. epist. 1. Joannis est verus, & genuinus. Vid. Fratres Walemburgici tract. controv. fidei pag. 695. Calmêt tom. 2. dissert. de hoc versu pag. 233. Berti tom. 1. lib. 7. cap. 3. pag. 180. Bernardus Maria de Rubéis dissert. de Tribus in Cælo testibus, & in dissert. variæ eruditionis cap. 1. Tournely, Gazzaniga, aliique citati in prælect. 21. pag. 289.

III. De fide tenendum est Spiritum Sanctum procedere ex Patre, & Filio. Vid. Div. Thomas 1. p. q. 36. art. 2. aliique cum Magistro in 1. dist. 11. Contenson tom. 1. lib. 3. dissert. 4. cap. 2. speculat. 1. pag. 280. Serry tom. 1. disput. 1. prælect. 11. & seq. à pag. 69. usque ad 98. Perrimezzi part. 2. dissert. 126. & 126. à pag. 164. Ferrer tom. 1. num. 767. pag. 427. Tournely, Gotti, Berti, & alii.

IV. Immerito conqueruntur Græci schismatici de voce *Filioque* in Florentino addita Symbolo, quæ in Hispania prius audiri cœpit ad clarius exprimendum processionem Spiritus Paraclitii à Patre & Filio. Vid. Natalis Alexander dissert. 37. in sæc. 4. art. 3. & diss. 18. in sæc. 9. & 10. assert. 2. Tournely tom. 2. tract. de Trinit. q. 6. art. 3. pag. 272. Liberius à Jesu tom. 1. tract. 1. controv. 10. col. 107. n. 203. Rupprecht tom. 1. tit. 1. cap. unico §. 8. quæst. polemica pag. 98. Gazzaniga tom. 2. dissert. 5. cap. 3. pag. 374. Florez in Hispania Sacra tom. 6. pag. 95. num. 118. Aguirre, Gotti, Berti, & alii.

V. Si Spiritus Sanctus à Filio non procederet, non distingueretur ab ipso. Videantur Theologi in 1. dist.

Tom. I.

LII

11.

11. Div. Thomas ejusque Interpretes 1. part. quæst. 36. art. 2. Ferrer tom. 1. pag. 427. Perrimezzi part. 2. dissert. 129. à pag. 182. Emmanuel Navarrus Benedictinus tract. de Trinit. disput. 6. dub. 1. §. 1. & seq. à pag. 468. usque ad 520. & §. 9. à pag. 521. usque ad 539. ubi solvit argumenta contraria. Billuart tom. 1. tract. de Trinit. dissert. 5. art. 4. & 5. à pag. 266. usque ad 270.

Ex §. 7. & 8.

I. Conclusio: Opera Dei *ad extra*, sunt tribus Personis communia. Videantur Theologi in 1. dist. 29. citati à Ripalda q. 7. Div. Thomas 1. part. q. 35. art. 6.

II. Amor, & donum &c. Vid. concl. 4. ex §. 3. supra tradita.

III. Caritas non est ipse Spiritus Sanctus. Vide Theologos contra Magistrum in 3. dist. 27. §. 3. Div. Thomam ibidem, & 2. 2. q. 23. art. 2. Salmanticenses Scholastic. tom. 8. pag. 86. num. 1.

IV. Dantur septem dona Spiritus Sancti. Vid. Div. Thomas 1. 2. q. 68.

V. Fructus Spiritus Sancti sunt duodecim. Videantur Theologi in 3. dist. 34. & 35. Div. Thomas 1. 2. q. 70. Ferrer in epitome tom. 2. appendice ad trac. 5. pag. 359. De peccatis in Spiritum Sanctum agunt Interpretes Magistri in 2. dist. 43. & Divi Thomæ 2. 2. q. 14. art. 1. & 2.

VI. Gratia habitualis realiter distinguitur à caritate, & aliis virtutibus infusis. Vid. Div. Thomas 1. 2. q. 110. ejusque Interpretes. Ferrer tom. 3. pag. 153.

Plores aliæ conclusiones, brevitati consulens, prætermitto, quarum aliquæ sumi possunt ex traditis §. 9. & 10. cap. 2. aliæ facile inveniuntur apud auctores agentes de Trinitate.

Ca-

Caput decimum de nono articulo Symboli
Sanctam Ecclesiam Catholicam, habet
27. paragraphos.

Ex §. 1. ad 4.

I. Conclusio: Judæi, & Pagani non sunt cogendi ut Ecclesiam ingrediantur. Vid. Div. Thomas 2. 2. q. 12. art. 8. ejusque expositores ibidem, aliique quærentes: utrum filii infidelium debeant, invitis parentibus, baptizari. De quo in cathologo secundæ partis Catechismi cap. 2. de Baptismo §. 30. & seq. Interim videri possunt Berti tom. 3. lib. 31. cap. 17. pag. 309. & Cabades tom. 3. lib. 9. cap. 6. cap. 364.

II. Paganismus, Judaismus, & hæresis differunt specie in genere moris. Vid. Div. Thomas 2. 2. q. 10. art. 5.

III. Ut aliquis sit hæreticus requiritur pertinacia in errore contra fidem quam proficitur Ecclesia. Vid. Div. Thom. 2. 2. q. 11. art. 1. Billuart tom. 2. tract. de fide dissert. 4. art. 3. Suarez, de Lugo, alii.

IV. Ecclesiæ fides nunquam deficere potest. Vid. Canus lib. 4. de locis cap. 3. & alii passim. Hæc conclusio pertinet etiam ad §. 18. hujus capituli.

V. Ecclesia Christi nunquam vocata est Synagoga. Vid. Canus lib. 4. de locis cap. 2. pag. 240. Perrimezzi part. 5. dissert. 288. in principio pag. 277.

VI. Licet Catechismus §. 3. hujus capituli 10. dicat eum Augustino, Synagogæ nomen impositum esse Judaico populo, quia more pecudum, quibus magis congregari convenit, terrena, & caduca tantum bona spectabat; non ita intelligi debet, ut Judæi bona aeterna penitus ignorarent, aut flocci facerent; sed quod obscure tantum, & sub corporearum rerum figuris, illis proponebantur. Vid. Prælectio 22. in fine, & infra capit. 13. conclus. 2. ex §. 1. ad 5.

LII 2

VII.

VII. Ecclesia optime comparatur variis rebus corporeis, & plurimis est designata figuris. Vid. Marchantius in horto pastorum lib. 1. tract. 4. lect. 4. pag. 134. Natalis Alexander in exposit. hujus capituli. Tournely tom. 2. quæst. 1. art. 1. & alii.

Ex §. 5. usque ad 8.

I. Ecclesia Christi recte dividitur in militantem in mundo, patientem in purgatorio, atque regnantem in Cœlo. Vid. Marchantius, Natalis, Bellarminus, Gotti, & alii in trac. de Ecclesia, de Purgatorio, & similibus.

II. In Ecclesia triumphanti non datur fides. Vid. Div. Thomas 2. 2. quæst. 1. art. 5. aliique apud Castellum in 3. dist. 24. q. 2. & plurimi recentiores.

III. Ecclesia militans recte definitur: *Cœtus hominum unius, & ejusdem fidei Christiana professione, & eorumdem Sacramentorum communione conjunctus, sub regimine legitimorum pastorum, ac præcipue Romani Pontificis.* Vid. Tournely tom. 2. quæst. 1. art. 2. pag. 5. Billuart tom. 2. tract. de regulis fidei dissert. 3. art. 1. dico 2.

IV. Non solum justi, sed etiam peccatores sunt membra Ecclesiæ. Vid. Canus lib. 4. de locis capit. 3. Medina in 3. part. q. 8. art. 3. Serry tom. 3. tract. de fide prælect. 1. r. pag. 292. Billuart ubi supra art. 2. §. 2. aliique complures.

V. Nedom prædestinati, sed etiam reprobi fidem habentes sunt membra Ecclesiæ. Vid. supra citati.

VI. Ecclesia militans est visibilis. Vid. Bellarminus, Gravina, Marchantius lib. 1. pag. 133. Perrimezzi part. 5. dissert. 288. pag. 276. Billuart tom. 2. tract. de regulis fidei, dissert. 3. de Ecclesia art. 3. alii.

Ex §. 9. ad 12.

I. Hæretici, & Schismatici non sunt membra Ecclesiæ. Vid. Perrimezzi part. 5. dissert. 288. proposit. 2.

pag.

pag. 281. Billuart tom. 2. tract. de regulis fidei dissert. 3. de Ecclesia art. 2. §. 4. & 5.

II. Excommunicati excommunicatione majori non sunt membra Ecclesiæ. Vid. Liberius à Jesu Carmelita tom. 1. pag. 61. primæ editionis. Tournely tom. 2. q. 4. art. 5. pag. 115. Billuart loco supra citato, Bellarminus, Sylvius, alii.

III. Catechumeni satis fide instructi, & vere desiderantes baptismum, jam ad Ecclesiam pertinent. Vid. Ferraris tom. ultimo, verbo *Sepultura* in additione pag. 75.

IV. Vera Ecclesia non est nisi una, nempe Romana, excludens quascumque hæreticorum societates. Vid. Petrus Annatus in apparatu tom. 1. lib. 1. art. 10. pag. 48. Arsdekin tom. 1. cap. 3. pag. 21. Cartier tom. 1. tract. 3. cap. 2. concl. 1. pag. 26.

V. Christus est caput Ecclesiæ. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 8. art. 1. & alii passim.

VI. Romanus Pontifex est visibile caput Ecclesiæ. Vid. Canus lib. 6. de locis cap. 3. Ferrer tom. 3. pag. 413. Billuart tom. 2. tract. de regulis fidei dissert. 4. art. 3. pag. 70.

Ex §. 13. ad 17.

I. Conclusio: Certum est Divum Petrum venisse Romam, ibique fundasse Ecclesiam, & ad obitum usque rexisse. Vid. Canus lib. 6. de locis cap. 8. pag. 433. circa medium, ab illis verbis: *Deinde illud*, &c. Perrimezzi part. 5. dissert. 190. pag. 304. Billuart tom. 2. tract. de regulis fidei, dissert. 4. art. 2. pag. 68. alii.

II. Peccatores sunt membra Ecclesiæ. Vid. supra conclus. 4. ex §. 5. usque ad 8.

III. Quatuor sunt Ecclesiæ notæ, nempe, *Una, Sancta, Catholica, & Apostolica.* Vid. Marchantius in horto Pastorum pag. 140. Ferrer tom. 3. num. 739. pag. 406. Arsdekin. pag. 27. & 28. Serry tom. 3. tract. de fide dis-

dis-

disput. 3. prælect. 12. 13. 14. & 15. à pag. 299. usque ad 320. Billuart tom. 2. dissert. 3. de Ecclesia art. 4. Gotti, Berti, alii.

IV. Ecclesia in fide, morumque doctrina errare nequit. Vid. Canus lib. 4. de locis cap. 4. per totum. Annatus tom. 2. lib. 6. art. 2. pag. 240. Ferrer tom. 3. num. 744. pag. 408. Serry tom. 3. tract. de fide disput. 3. prælect. 10. pag. 285. Billuart tom. 2. dissert. 3. art. 6. & sequent. & quotquot de locis Theologicis scripserunt.

Ex §. 18. usque ad 22.

I. Conclusio: Concilium Generale legitime congregatum, & à Romano Pontifice confirmatum in fide errare nequit. Vid. Canus lib. 5. cap. 4. concl. 3. Annatus, Gotti, Billuart, alii.

II. Judicium Romani Pontificis loquentis ex Cathedra, est infallibile in fidei, & morum controversiis dirimendis. Vid. Ferrer tom. 3. pag. 428. Billuart tom. 2. tract. de regulis fidei diss. 4. art. 5. §. 2. & seq. & plurimi alii post Canum, Bellarminum, aliosque antiquiores.

III. Ecclesia Christi est patens, atque visibilis, & tamen à fidelibus creditur. Vid. Ferrer tom. 3. pag. 410. Lipsin in Catechismo, & aliique complures.

IV. In Ecclesia est potestas condendi leges, imponendi censuras, atque statuendi impedimenta matrimonium dirimentia. Vid. Div. Thomas in Supplement. q. 50. art. 1. Michael à Sancto Josepho in Bibliographia critica tom. 2. verbo *Laulerius* à pag. 532. usque ad 540. ubi confutatur Leunoyus; & tom. 3. verbo *Petrus Gibertus* à pag. 449. usque ad 456. aliique tum Theologi, tum Jureconsulti.

V. Aliud est credere Deo, credere Deum, & credere in Deum. Vid. Div. Thomas 2. 2. quæst. 2. art. 2. aliique apud Castel in 3. dist. 23. q. 4. Salmanticenses, Morales tom. 5. pag. 127. num. 3.

VI. Peccatores non mentiuntur dicentes: *Credo in Deum;*

Deum: nisi eorum peccata fuerint infidelitatis. Vid. Suarez in 1. 2. q. 2. art. 2. disput. 2. sect. 5. num. 12. & disput. 6. sect. 3. aliique ibidem.

Ex §. 23. usque ad ultimum.

I. Conclusio: Datur Sanctorum communio, qua omnes qui sunt de Ecclesia participant in suffragiis, orationibus, bonisque operibus. Vid. Marchantius in hortu pastorum pag. 143. Natalis Alexander hic, Lipsin, & plures alii.

II. Animæ purgatorii fidelium orationibus aliisque bonis operibus adjuvantur. Vid. Sotus in 4. dist. 45. q. 2. art. 1. concl. 2. pag. 471. Theophilus Raynaudus tom. 15. pag. 129. Tournely tom. 1. tract. de visione prælect. 1. q. 12. art. 2. & alii agentes de purgatorio.

III. Laudanda est fidelium caritas, qui omnia sua merita bonorum operum cedunt in favorem animarum purgatorii. Vid. Gaspar Oliden Clericus Regularis Sancti Caietani in dialogis purgatorii Compluti editis anno 1732. & Jacobus Baronus tom. 2. remedii universalis lib. 3. cap. 29. §. 8. pag. 265. & seq.

IV. Indulgentia per modum suffragii à Summo Pontifice concessa, prodest animabus purgatorii, etsi à peccatore ponantur media ad illam indulgentiam requisita, ut sumtio Bullæ defunctorum, stationes, & hujusmodi alia. Vid. Div. Thomas in 4. dist. 45. art. 3. q. 1. 2. & in Supplement. q. 71. art. 3. & 10. Sylvius ibid. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 4. dub. 4. §. 2. & alii. Hic etiam excitari possunt plurimæ conclusiones de indulgentiis, pro quibus consulantur Auctores.

V. Peccatores justorum orationibus adjuvantur. Vid. Marchantius, Natalis, & alii.

VI. Fideles viatores merito implorant Sanctorum protectionem. Vid. Sotus in 4. dist. 45. quæst. 3. art. 2. pag. 488. Gotti tom. 3. tract. 14. quæst. 5. dub. 2. §. 2. & alii.

VII. Hæretici, Schismatici, & Excommunicati etiã tollerati, privantur Communione Sanctorum. Vid. Auctores passim, agentes de excommunicatione. Madalena tom. 1. Tyrociniã moralis quæst. 2. de Censuris in particulari, art. 3. num. 78. pag. 59. aliique sexcenti.

VIII. Gratia gratis datã interdum conceduntur etiã impiis ad Ecclesiã bonum. Vid. Div. Thomas 1. 2. quæst. 111. art. 4. Lambertini lib. 3. de Beatific. SS. cap. 42. alii.

IX. Sibyllæ fuerunt prophetiã dono illustratæ, licet quæ modo circumferuntur earum opera non sint prorsus genuina. Vid. Serry tom. 1. prælect. 6. pag. 37. Lambertini tom. 3. de Beatificat. SS. cap. 45. n. 8. Billuart tom. 3. tract. de Incarnat. dissert. 2. in fine, digressionem 2. pag. 17. Segura in polo critico discursu 3. §. 6. Feijoo tom. 2. discursu 4. à num. 3. Sarmiento tom. 2. discursu 20. num. 21. Michael à Sancto Josepho in Bibliograph. critica tom. 1. verbo *Antonius Posservinus* pag. 275. & tom. 4. verbo *Sibyllæ* pag. 190. Vincentius Calatayud tom. 3. dissert. 2. art. 1. §. 9. num. 230. pag. 360. Vives, Baronius, Spondanus, Natalis Alexander, Honoratus à Sancta Maria, & plurimi alii, etiã heterodoxi, ut Hugo Grotius, Erasmus Schmidius, Guilielmus Beverëgius, Philippus Mornæus. Contrarium tamen sentiunt alii, ut Isaac Vossius, Petrus Petit, Blondellus, Casaubonus, Dupinus, Suarez, aliique, quos citat & sequitur Thomas Maria Milante in notis ad Sixtum Senensem tom. 1. lib. 2. pag. 181. col. 2.

X. Nec qui nascuntur in die conversionis Sancti Pauli gaudent dono curationis veneni, nec Reges Galiliæ dono curationis strumarum, licet hi ultimi olim fortasse eo privilegio fuerint divinitus insigniti. Pro prima parte vid. Feijoo tom. 3. Theatri Critici discursu 1. Pro secunda vero Joannes Pontas tom. 3. dictionarii, verbo *Strumæ* pag. 473. & Lambertini lib. 4. de Beatificat. SS. part. 1. capit. 1. num. 21.

Ca-

Caput undecimum de decimo articulo Symboli: *Remissionem peccatorum*, habet 12. paragraphos.

I. Conclusio: Fide divina credendum est dari in Ecclesia potestatem remittendi peccata, nullumque esse crimen adeo grave, ut remitti non possit. Vid. Div. Thomas 1. 2. quæst. 113. & 3. part. q. 86. art. 1. Natalis Alexander dissert. 22. in hist. sac. 3. Marchantius in horto pastorum pag. 147. Ferrer tom. 3. tract. 4. disput. 1. per totam, maxime dub. 1. num. 467. pag. 259. Ledruin tom. 2. de re Sacramentaria lib. 6. q. 3. §. 2. Tournely tom. 9. tract. de Pœnit. q. 2. art. 1. Gotti tom. 3. tract. 9. q. 1. dub. 1. §. 2. aliique quos citat Castel in 4. dist. 14. q. 6.

II. Per baptismum, & poenitentiam deleantur peccata. Vid. Catechismus 2. part. cap. 2. §. 42. & cap. 5. à §. 11. usque ad 16. & Theologi passim.

III. Remissio peccatorum non fit per solam fidem, qua impius credit sibi remissã esse peccata. Vid. Medina in 1. 2. q. 113. art. 4. & 3. part. q. 49. art. 6. Graveyson tom. 2. de Mysteriis Christi dissert. 17. prop. 2. pag. 592. Gazzaniga tom. 3. part. 2. dissert. 2. cap. 1. & 2. pag. 526. & seq.

IV. In Ecclesia est potestas remittendi peccata virtute clavium. Videantur Theologi in 4. dist. 19.

Ex §. 5. ad 8.

I. Conclusio: Peccata quæ dicuntur in Spiritum Sanctum possunt remitti. Vid. Theologi in 2. dist. 43. & cum Divo Thoma 2. 2. quæst. 14. aliique supra citati concl. 1. ex §. 1. hujus capit.

II. Soli Sacerdotes habent potestatem remittendi
Tom. I. Mmm pec-